

Aqil Əhmədov: "Döyüşdə bəxtim gətirmədi... ölmədim..."

Haşiyə: Ermənistan məhkəməsi Aqil Əhmədova güllələnmə hökmü çıxarır. O dönmə prezident olan Heydər Əliyevin köməkliyi ilə uzun sürən danışıqlardan sonra Aqili dəyişmək mümkün olur. Nəhayət, 1999-cu ilin mart ayının 10-u erməni əsgəri gəlib onu kameradan çıxarır və "bəxtin gətirdi, gedirsən" deyir.

-Aqil, əsirlikdən sonra niyə ailə qurmadın?

- Bilirsiniz, bizim dəstədə yeganə evli Vüqar Yarəhmədov idi. Onun da bir oğlu qalıb. Adı da Vüqardı. Hazırda hərbi xitmədədir. Qalanları, içi mən qarışıq subay idik. Ailə qurmağın bir müsəlman üçün fərz olduğunu bildirdim.

Lakin həm səhhətimdəki ciddi problemlər, həm də, şəhid olan naməqar qardaşlarımla acı taleyi bu addımı atmağa mənə mane oldu. Doğma simaları bir an da gözlərimin qarşısından çəkilmir... Həftədə bir dəfə mütləq Bakıya səfər edirəm. Hər dəfə də, qardaşlarımla ziyarətində oluram. Onlarla olan xatirələrimi xatırlayıram, söhbətləşirəm, onlarsız keçən günlərimi bölüşürəm. Mənim əziz qardaşlarımla (kövrəlir)

Haşiyə: Həmin vaxt aldığı güllə hələ də Aqilin bədənində- ürəyi ilə ciyərinin arasında qalmaqdadır. Digər güllə isə onurğaya dəydiyindən sümükləri parçalanıb. Bu zədənin nəticəsində zaman keçdikcə onurğa sümüyündə törəmələr əmələ gəlib. Yaş üstünə yaş gəldikcə onu incidir, səhhətində sağalmaz təsirlər buraxır.

Qarın nahiyəsindəki "şlanq"lardan biri hələ də qalır. Bağırsağı işləmir. Aqilin müalicəsi yalnız xaricdə mümkündür. Nə hazırda kimsə Aqilin səhhəti ilə maraqlanır, nə də Aqil özü ilə əlaqədar təşkilatlara müraciət edir.

"Ürəyimlə ciyərimin arasındakı o güllə dəridən nəfəs alanda ciyərimə iynə kimi batır. Bax, o ağrıya, o sağalmayan yaralara öyrəşmişəm, barışmışam onlarla... Barışa bilmədiyim isə qardaşlarımla ala bilmədiyim qisasıdır!... Bir qazi kimi Ali Baş Komandan İlham Əliyevdən tək xahişim budur ki, cəbhə bölgəsində yenidən hər hansı əməliyyat keçirilərsə, ilk olaraq məni ora göndərsin! Məni də döyüşçülərin sıralarına daxil etsin! İnanıram ki, o uşaqların qisasını almayınca ölmərim!"

Söhbətləşdi Əntiqə Rəşid

yetirmək üçün 8 nəfər olaraq yola çıxdılar. Aqil titrək səslə davam edir:

"Düşmənin əhatəsində üç gün qaldıq, tapşırıqları yerinə yetirib dönerkən, muhasirəyə düşdük və ağır döyüşlər başladı. Ermənistan Silahlı Qüvvələri böyük qüvvə ilə bizi mühasirəyə aldı. Silah-sursat bitənə qədər itki vermədən döyüşdük. Səkkizimizdə bu qeyri-bərabər döyüşdə xeyli sayda düşməni məhv etdik. Amma anlayırdıq ki, artıq başqa çıxış yolumuz yoxdu. Əsas işimiz o oldu ki, əlimizdə olan təyinat nöqtələrini, radio əlaqə üçün istifadə olunan kitabçanı və tapşırıq üzrə qeydləri düşmən tərəfinə keçməsin deyə yeyək. Bunu bacardıq! Sonra isə döyüş-döyüşə ölməyə hazırlaşırıq. Hətta "kəliməyi-şəhadət"imizi də söyləmişdik. Döyüş zamanı mənim bəxtim gətirmədi. Çox ağır vəziyyətdə yaralandım. Güllə gərəni yeri tam olaraq tapa bilmirdim ki, qanaxmanın qarşısını alım. Ayaqlarım tamamilə hissiyatını itirdi. Nəfəs almağım da çətinləşdi. (Sonradan aydın oldu ki, güllə mənim sağ böyrümdən girərək onurğa sütunumu sındırılmış və ürəyə yaxın yerdə qalıbmış). Vəziyyətim getdikcə ağırlaşdı. Ətrafımda olanları, demək olar ki, anlamırdım. Elə həsrətlə ölümü gözləyirdim ki... Son dəfə "Allahu Əkbər"sözünü eşitdim və elə o anda da husumu itirdim".

Haşiyə: 7 kəşfiyyatçının meyitləri yalnız 1997-cı ilin oktyabr ayında Beynəlxalq Qırmızı Xaç Cəmiyyəti

vasitəsilə geri alınır. Onlar 1997-cı il oktyabr ayının 16-da Bakı şəhərindəki ikinci Şəhidlər Xiyabanında torpağa tapşırılıblar. Kəşfiyyatçılar Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 24 iyun 1998-ci il tarixli Fərmanı ilə ölümlərindən sonra "Azərbaycan Bayrağı" ordeni ilə təltif olunurlar. Döyüşçü-jurnalist Rey Kərimoğlunun ssenarisi əsasında rejissor Nicat Cəlilov "Səkkiz oğul istəmə..." filmi çəkib. Amma nədənsə Aqil Əhmədov göstərdiyi şücaətlərə görə, nəinki təltif olunur, hec adı bir "Təşəkkürnamə"yə də layiq görülür.

"Bir də oyananda artıq əsir götürüldüyümü anladım. İki il üç ay boyunca hər gün "kaş ki, mən də öləydim" dediyim günləri yaşadım. Taleyimən ən acı, keşməkeşli, işgəncə dolu əsirlik

